

225

M. A. ULJANOVALLE

2/VI. 12.

Rakas äiti! Muutama päivä sitten kirjoitin sinulle Manjashan ja Anjutan pidätyksen johdosta. Haluan puhua siitä vielä. Pelkään, että tunnet itsesi nyt liian yksinäiseksi. Edellisessä kirjeessä kysyin, onko sinulla joitain tuttaviam, jotka käyvät luonasi, mutta siihen kirjeeseen ei vielä ole tietysti voinut tulla vastausta.

Tänään luin pietarilaisesta lehdestä Saratovissa suoritetuista laajoista pidätyksistä ja kotitarkastuksista rautatievirkailijoiden keskuudessa⁴⁸². Näkyy, että nyt on alettu kaapata kiinni hyvin ahkerasti... En tiedä, oletko ehtinyt saada Manjalta ja Anjutalta joitain tietoja? Anjutan saat luultavasti pian nähdä jälleen, koska pidätettäessäkin niiden oli pakko sanoa, etteivät nähtävästi ota pitkäksi aikaa. Mutta jos pidätykset ovat erittäin laajoja, niin voi mennä joku aika yksinkertaisesti sen vuoksi, että voisivat saada selvän kaikista pidätetyistä, lajitella heidät.

Ole hyvä ja kirjoita minulle pari riviä, rakkaani, jotta tietäisin, oletko terve ja miten voit,— onko joitain uutisia; onko sinulla tuttaviam Saratovissa. Ehkäpä ahkera kirjeenvaihtomme lieventää jonkin verran alakuloisuuttasi.

Meillä on kaikki entisellään. Eilen teimme retken parc de St. Cloudiin, mutta huonolla onnella: tuli sade. Yleensä sääät eivät ole olleet helteisiä emmekä ole kesänvietosta vieläkään mitään päättäneet.

Nadja ja Jel. Vas. suutelevat sinua hellästi ja toivottavat terveyttä ja reippautta. Minä myös toivotan samaa ja syleilen sinua, rakkaani.

Sinun V. Uljanov

Lähetetty Pariisista Saratoviin

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehdän 4. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan